

РЕКТОРИ

НОРДМАН Олександр Давидович

*Директор Головного училища садівництва (1844–1848)
Доктор філософії та медицини*

Народився 11 травня 1803 р. на острові Роугтінзальмі (Фінляндія). Навчався в гімназії, у 1827 р. закінчив Петербурзький університет. У 1828–1832 рр. навчався на медичному факультеті Берлінського університету, а потім працював професором Рішельєвського ліцею (м. Одеса). У цей період зростає його авторитет як ученого та дослідника, він бере участь у роботі «Наукового бюлетеня», який видає Російська академія наук.

У грудні 1833 р. О. Д. Нордмана обирають дійсним членом сільськогосподарського товариства Південної Росії, а з січня 1834 р., наказом Новоросійського та Бессарабського губернатора, його призначають за сумісництвом директором Імператорського Одеського ботанічного саду. Із відкриттям при Одеському ботанічному саду Головного училища садівництва, у листопаді 1844 р., Олександра Давидовича призначають директором. Він працював над розробленням програми навчання, сприяв будівництву навчального корпусу, розширив площі насаджень Ботанічного саду, популяризував найкращі сорти садових і польових культур. Здійснював геоботанічні та зоологічні екскурсії Бессарабією, Кримом і Півднем України, де вивчав флору і фауну та зібрав великі колекції. Його наукові праці містять описи рослин, птахів, комах, гідроїдних поліпів, молосків, палеонтологічних решток ссавців.

За значний внесок у розвиток біологічної науки отримав імператорську нагороду — орден Св. Володимира III ступеня, а також нагороджений Демидівською премією.

ОБНІСЬКИЙ Домінік Сигизмундович

Директор Головного училища садівництва (1849–1863)

Розпочав спорудження навчальних, житлових і господарських будівель та комплексу оранжерей із будинком садівника, домовий храм ім. Св. Марії Магдалини.

З переїздом навчального закладу восени 1859 р. в Умань сприяв закладці та розбивці садів, розсадників, овочевих грядок і городів, теплиць і практичного поля.

За активну роботу в галузі садівництва, підтримання на високому рівні навчання та виховання учнів училища Д. С. Обніський у 1855 р. одержав звання колезького радника, а в 1856 р., за бездоганну 15-річну службу, нагороджений орденом Св. Станіслава II ступеня.

АННЕНКОВ Микола Іванович

*Директор Головного училища садівництва (1863–1875)
Кандидат природничих наук, професор*

Народився 21 квітня 1819 р. в Псковській губернії. Початкову освіту здобув у приватному пансіонаті, потім навчався в гімназії в Москві. У 1843 р. закінчив філософський факультет Московського університету. 1863 р. Миколу Івановича в чині статського радника призначили директором Головного училища садівництва в м. Умані, а в 1868 р. (у зв'язку з реорганізацією навчального закладу) — директором Уманського училища землеробства й садівництва. Викладав ботаніку, садівництво та лісівництво; видав фундаментальну працю «Ботанический словарь», за яку був нагороджений Демидівською премією.

М. І. Анненков увів у культуру насаджень Уманщини кримську сосну, створив водопостачальну систему для поливу плодкових і декоративних насаджень, яка проіснувала понад 80 років. З 1860 р. М. І. Анненков був редактором часопису «Сільське господарство», журналу «Записки комітету акліматизації», видавав «Газету для сільських господарів». За успіхи в галузі садівництва та лісівництва обраний членом-кореспондентом Російської академії наук, дійсним членом 15 вітчизняних і зарубіжних наукових товариств. Московське товариство любителів садівництва нагородило Миколу Івановича середньою золотою, а вільне економічне товариство — великою срібною медалями.

БАРАНОВСЬКИЙ Михайло Степанович

Директор Уманського училища землеробства і садівництва (1875–1881)

Етап керівництва М. С. Барановського в розвитку Уманського училища землеробства і садівництва характеризується пошуком шляхів удосконалення навчального процесу, подальшим розвитком наукових досліджень, поліпшенням матеріального становища навчального закладу: було розширене практичне поле, яке в 1877 р. перейменоване в практичне господарство; укомплектовано ферми великої рогатої худоби, овець, птиці, свиноферма; як самостійний підрозділ господарства почала функціонувати пасіка. Для підготовки спеціалістів-рільників широкого профілю були відкриті окремі галузі.

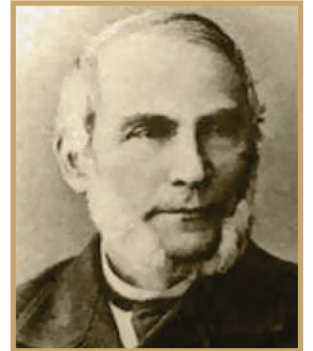

КАЛИНОВСЬКИЙ Яків Миколайович

Директор Уманського училища землеробства і садівництва (1881–1884)

Доктор філософії, професор

Народився 9 жовтня 1814 р. в м. Катеринославі. Навчався в Катеринославській гімназії, у 1836 р. закінчив медичний факультет Харківського університету. З 1838 р. вивчав хімію, ботаніку, фізіологію рослин, лісівництво та сільське господарство в Берлінському, Віденському, Мюнхенському й Гейдельберзькому університетах. Ступінь доктора філософії отримав в університеті м. Галле. Під його керівництвом в Уманському училищі землеробства і садівництва реорганізовано навчально-практичну базу підготовки вчених, управителів і садівників. Він вніс пропозицію щодо перетворення навчального закладу на Училище землеробства й лісівництва з організацією при ньому сільськогосподарської ферми та школи садівництва в Царициному саду. Я. М. Калиновський – автор праць із рослинництва та тваринництва, книги «Культура пшениці», перекладав іноземні праці з агрохімії, овочівництва та тваринництва.

ЛЕВАНДА Дмитро Семенович

Директор Уманського училища землеробства і садівництва (1885–1905)

Сприяв удосконаленню матеріально-технічної бази навчального закладу, поповненню колективу досвідченими кадрами викладачів і наукових працівників, землевпорядкуванню садиби, закладанню нових садів парку, проведенню робіт із вирощування тютювих шовкопрядів, виробництву коконів і целюлярної грени, створенню бази технічної переробки плодів і овочів, організації метеорологічної станції. Під його керівництвом побудовано винний підвал, будинок бджоляра, приміщення для зимівлі бджіл. У 1896 р. ввів в училищі курс лісівництва як основний предмет. У 1902 р. здійснив обмін дачі «Греків ліс» на Білогрудівську дачу. Був ініціатором створення педагогічної ради та господарського комітету. Нагороджений орденами Св. Станіслава II і III ст., Св. Анни II і III ст., Св. Володимира IV ст. та срібною медаллю в пам'ять Олександра III.

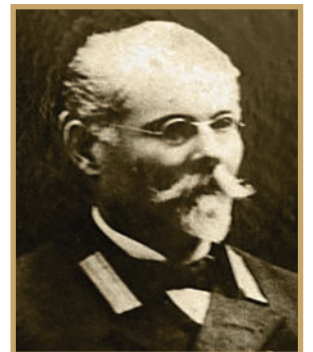
ДУБРОВСЬКИЙ Павло Михайлович

Директор Уманського училища садівництва і землеробства (1906–1908)

Кандидат сільськогосподарських наук

Народився 14 січня 1857 р. в с. Гамаліївка Чернігівської губернії. Закінчив Чернігівську духовну семінарію, Петровську академію сільського господарства і лісівництва з двох спеціальностей. У 1882 р. здобув ступінь кандидата сільськогосподарських наук.

У 1906–1908 рр. в Уманському училищі під керівництвом П. М. Дубровського відбувся перший випуск спеціалістів садівничого та землеробського відділень. Велику увагу приділяв питанню просвітництва та втілення прогресивних технологій, пропагував культивування кормових буряків, гаюляну, кукурудзи, багаторічних бобових трав; організував випробування нових сільськогосподарських машин; перекладав сільськогосподарські іноземні видання. Один з ініціаторів відкриття сільськогосподарських курсів для вчителів, видавець журналу «Хуторянин» (1896–1906), редактор журналу «Сільське господарство і лісівництво».

СОФРОНОВ Михайло Євграфович

*Директор Уманського училища садівництва і землеробства (1908–1910)
Професор*

Народився 11 жовтня 1873 р. в м. Вознесенську Миколаївської області. У 1898 р. закінчив Новоолександрійський інститут сільського господарства та лісівництва (Польща); з 1903 р. – викладач садівництва в Київському політехнічному інституті, а з 1907 р. – в Уманському училищі садівництва і землеробства. У 1908 р. призначено директором Уманського училища садівництва і землеробства. За час своєї діяльності покращив житлово-побутові умови викладачів і студентів, поліпшив матеріальне забезпечення студентів завдяки встановленню 40 державних стипендій Департаменту землеробства та створенням при училищі «Товариства взаємодопомоги бідним учням Уманського училища садівництва і землеробства». М. Є. Софронов читав курси овочівництва та технічного перероблення плодів і овочів, відновив лабораторію виноробства, де розробляли програми та методи досліджень і аналізів з питань виготовлення плодово-ягідних вин. Серед відомих свого часу праць М. Є. Софронова – «Помідори», «Уманське училище садівництва і землеробства», «Парники та рання городина», «Селекція городніх рослин».

ГОНЧАРУК-БІДА Тимофій Григорович

*Директор Уманського училища садівництва і землеробства (1911–1914)
Випускник Уманського училища землеробства і садівництва 1891 р.*

За роки керівництва Тимофія Григоровича в Уманському училищі землеробства і садівництва приділяли значну увагу науковим дослідженням у галузі садівництва, вивчалися питання сушіння плодів і овочів, розширили матеріальну базу для переробки плодоовочевої сировини.

Його наукова діяльність пов'язана з ботанікою та садівництвом і відображена в спеціальних тогочасних виданнях.

ЖАБИКІН Іван Петрович

*Директор Уманського училища садівництва і землеробства (1914–1917)
Кандидат сільськогосподарських наук*

Випускник Уманського училища землеробства і садівництва 1892 р. Перебуваючи на посаді директора, розширив наукові дослідження з актуальних питань і проблем овочевої галузі, вперше запропонував ущільнення посівів картоплі квасолею та горохом.

КУХАРЕНКО-ПРОКОПОВИЧ Михайло Андрійович

Директор Уманського училища садівництва і землеробства (1918–1919)

Народився 9 жовтня 1879 р. в с. Шумбари Кременецького повіту на Волині. Після закінчення Волинської духовної семінарії в 1899 р. вступив до Варшавського університету, а в 1902 р. – на сільськогосподарське відділення Новоолександрійського інституту сільського господарства та лісівництва, який закінчив у 1906 р. Виступав провідником основних організаційних принципів ведення української аграрної освіти. Директором Уманського училища садівництва і землеробства був в умовах воєнної розрухи і громадянської війни. Для збереження матеріальних цінностей навчального закладу М. А. Кухаренко-Прокопович частину продуктивної й робочої худоби, вуликів та іншого інвентарю, що уцілило після перших пограбувань господарства, передав робітникам, службовцям і викладачам під виглядом їх особистої власності за умови повернення. Для охорони навчальних корпусів, господарств, ферм і парку «Софіївка» від самовільних вирубок з учнів, викладачів і службовців створив групу самоохорони училища.

ПЕТРИШИН Тимофій Лукич

*Директор Уманського агрополітехнікуму (1921–1923)
Кандидат сільськогосподарських наук*

Народився в 1897 р. в с. Нападівка Липовецького повіту Київської губернії (нині – Вінницька область). Закінчив Липовецьке двокласне училище. У 1912–1918 рр. навчався на землеробському відділенні Уманського училища землеробства і садівництва.

Т. Л. Петришин стояв у витоків реорганізації училища в Уманський агротехнікум – навчальний комплекс, що об'єднував вищу й середню сільськогосподарську школу (агропрофшколу й садпрофшколу) з багатогалузевим навчально-дослідним господарством. Таке поєднання було першим і єдиним в Україні. З 1921 до 1923 р. працював директором Уманського агрополітехнікуму й одночасно був членом Всеукраїнської центральної спілки сільськогосподарської кооперації.

Займався науковою роботою з механізованого обробітку ґрунту та збирання хмелю, працював над створенням агрегату для обробітку ґрунту з вертикальними фрезами, за що отримав авторські свідоцтва. Серед відомих праць – книга «Ленточная шпалерная система хмельников» (1946).

БАРАН Михайло Лукич

Директор Уманського агрополітехнікуму (1923–1925)

Народився 20 жовтня 1884 р. в Скалі-Подільській Тернопільської області. Закінчив Тернопільську гімназію, фізико-математичний факультет Чернівецького університету, однорічні курси Львівської торгової академії.

За час своєї діяльності організував екскурсбюро, яке складалося зі студентів і працівників; придбав перший трактор; сприяв розвитку студентської художньої самодіяльності і спорту; створив комендатуру для охорони садиби технікуму, навчального господарства та парку «Софіївка»; започаткував палітурну майстерню.

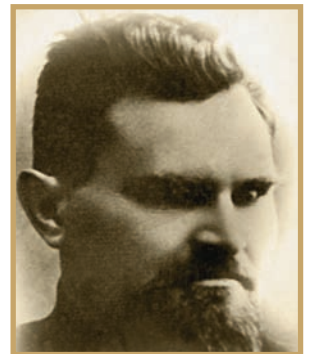
ЗЮЛЬКОВ Федір Іванович

Директор Уманського агрополітехнікуму (1925–1928)

Народився 6 листопада 1887 р. в с. Жупаново Мосальського повіту Калузької губернії.

За його участю було збільшено науково-педагогічний колектив, реконструйовано парк та навчальне господарство, засновано Тальянківську філію, на базі якої згодом створено Тальянківський сільськогосподарський технікум. з 1928 р. – директор Полтавського землевпорядного технікуму. 1933 р. переведений до Харкова, де обіймав посаду голови обласної контрольної комісії.

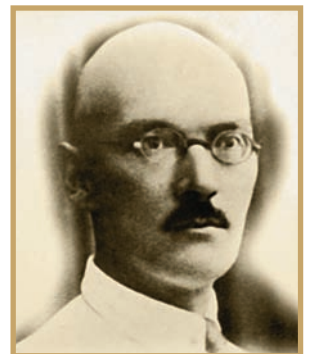
1934 р. переїхав до Києва, де працював першим секретарем Сталінського райкому КП(б)У (1934–1935), заступником наркома освіти УСРР (1935–1936). У 1936 р. навчального року Ф. І. Зюлькова призначено ректором Київського державного університету. Наступного року його було заарештовано та засуджено до виправно-трудових таборів.

ЯЧЕВСЬКИЙ Юрій Іванович

Директор Уманського сільськогосподарського інституту (1928–1930)

За участі Ю. І. Ячевського в 1929 р. відбулася реорганізація Уманського агрополітехнікуму в Уманський сільськогосподарський інститут. На той час у навчальному закладі здобули освіту 408 студентів, із них на садово-городньому факультеті – 265 і на агрономічному – 143.

ШТРОМВАССЕР Натан Борисович

Директор Уманського садово-городнього інституту (1930–1932)

За керівництва Н. Б. Штромвассера в навчальному закладі відкрили факультет садово-городньої технології. Було створено цех технічної переробки плодів і овочів, великий парк тракторів, сільськогосподарських машин і знарядь. Відкрито факультет заочної освіти з відділенням садівництва та городництва, здійснювали підготовку інженерів-агрономів плодово-ягідного виробництва.

ГАВРИШ Дмитро Захарович

Директор Уманського сільськогосподарського інституту ім. О. М. Горького (1938–1941)

Під керівництвом Д. З. Гавриша здійснено два повноцінні передвоєнні випуски спеціалістів, а в 1941 р. — терміновий випуск агрономів. Разом з Уманським райвійськкоматом провів мобілізацію студентів і викладачів до армії. Брав участь в евакуації інституту в тил, був призначений начальником евакогоспіталю, розгорнутого на базі інституту.

БІЛОУС Іван Іванович

Директор Уманського сільськогосподарського інституту ім. О. М. Горького (1944–1945)

Народився 1 січня 1905 р. в с. Грозевому Уманського повіту Київської губернії (нині — Уманський район Черкаської області).

У 1926 р. закінчив Уманський агрополітехнікум, де залишився на посаді асистента кафедри ботаніки, а з 1937 р. став завідувачем кафедри ботаніки та фізіології рослин; з 1931 до 1937 р. очолював відділ заочного навчання та підвищення кваліфікації спеціалістів сільського господарства, з 1937 до 1939 р. був деканом плодовоовочевого факультету. І. І. Білоус викладав ботаніку, фітопатологію, рослинництво з основами дослідної справи, селекцію та насінництво польових культур, буряківництво, керував виробничим навчанням у садпрофшколі й агропрофшколі при Уманському садово-городньому інституті. У 1944 р. був в. о. директора Уманського СГІ та брав активну участь у відновленні навчального закладу. За роки активної науково-педагогічної роботи І. І. Білоус підготував і видав 89 наукових, навчально-методичних праць, наукових доповідей.

БАРАБАШ Петро Савелійович

Директор Уманського сільськогосподарського інституту ім. О. М. Горького (1945–1946)

Займався відбудовою навчальних корпусів, студентських гуртожитків і житлових будинків професорсько-викладацького складу та інших приміщень, зруйнованих під час Другої світової війни.

КРАВЧЕНКО Іван Пилипович

Директор Уманського сільськогосподарського інституту ім. О. М. Горького (1947–1948)

Продовжив відбудову головного навчального корпусу, житлових будинків, студентських гуртожитків, створив комплекс фізкультурних споруд.

З метою виконання плану прийому студентів організував в інституті підготовчі курси для абітурієнтів, що сприяло вже в перші повоєнні роки повноцінному набору студентів. На 1 вересня 1947 р. в інституті налічували 546 студентів, зокрема 294 на агрономічному і 252 — на плодоовочевому факультетах.

ПЕРЕСИПКІН Володимир Федорович

*Директор Уманського сільськогосподарського інституту ім. О. М. Горького (1948–1952)
Доктор біологічних наук, професор, академік Української академії аграрних наук*

Народився 22 серпня 1914 р. в с. Лихачовому Олексіївського району Харківської області. У 1929 р. закінчив Панютинську семирічну школу, в 1932 р. — Олексіївський сільськогосподарський технікум, у 1936 р. — Харківський СГІ. У 1937–1940 рр. навчався в аспірантурі та захистив дисертацію на тему «Десорбційний метод дезінфекції в боротьбі з хворобами льону».

З грудня 1948 р. до березня 1952 р. був директором Уманського сільськогосподарського інституту ім. О. М. Горького. У цей період навчальний заклад повністю відбудовано. У 1948 р. при інституті відновлено підготовку наукових кадрів через аспірантуру, відбувся перехід на 5-річний строк навчання.

В. Ф. Пересипкін велику увагу приділяв відновленню та розширенню наукової роботи. Колектив викладачів працював над проблемами розробки ефективних заходів підвищення врожайності польових, плодкових і овочевих культур, раціонального використання добрив, поліпшення якості кормів, підвищення продуктивності тваринництва, поліпшення організації і оплати праці в сільськогосподарському виробництві.

В. Ф. Пересипкін — видатний учений у галузі фітопатології. Він зробив значний внесок у вчення про імунітет, агротехнічні та хімічні методи захисту рослин. Був засновником наукової школи кафедр захисту і карантину рослин Уманського сільськогосподарського інституту. Наукові дослідження відображені в понад 300 працях, серед яких «Сільськогосподарська фітопатологія», «Хвороби зернових культур», «Атлас хвороб польових культур». Під його керівництвом підготовлено дві докторські і 76 кандидатських дисертацій.

Нагороджений орденом Вітчизняної Війни II ступеня, двома орденами «Знак пошани», двома орденами Трудового червоного прапора, медалями.

ДЕЛЕМЕНЧУК Микола Ілліч

*Директор Уманського сільськогосподарського інституту ім. О. М. Горького (1952–1967)
Кандидат сільськогосподарських наук, доцент*

За роки керівництва М. І. Делеменчука в інституті збудовано студентські гуртожитки, спортивний зал, налагоджено роботу навчального господарства, впорядковано територію. У 1963 р. було відкрито аспірантуру з плодівництва, у 1966 р. створено факультет підвищення кваліфікації фахівців АПК з двома відділеннями: підготовки керівних кадрів для сільського господарства строком 6 місяців та підвищення кваліфікації керівних кадрів сільського господарства — 3 місячні. Також створено факультет громадських професій, який об'єднував роботу творчих колективів і гуртків художньої самодіяльності. У 1967 р. відкрито Музей історії Уманського СГІ. Нагороджений двома орденами Червоної зірки, медалями «За оборону Кавказу», «За взяття Будапешту», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.» та ювілейними медалями, орденом Трудового червоного прапора, орденом «Знак пошани», Почесними грамотами.

МУСАТОВ Георгій Іванович

*Ректор Уманського сільськогосподарського інституту ім. О. М. Горького (1968–1973)
Доктор сільськогосподарських наук, професор*

Народився 24 квітня 1916 р. в м. Умані. У 1937 р. закінчив Уманський СГІ. У 1955 р. захистив кандидатську, а 1965 р. — докторську дисертації. Протягом 1968–1973 рр. — ректор Уманського СГІ. У цей час розпочато будівництво нового навчального корпусу, розширено співпрацю інституту з регіональними підрозділами управління аграрного виробництва, налагоджено участь студентів у технологічних процесах під час навчально-виробничої практики та на штатних посадах у господарствах під час виробничої практики. Свою наукову діяльність присвятив питанням кормовиробництва, поліпшення гірських луків Карпат, змішаних та ущільнених посівів злакових і бобових культур, сортових технологій зернових культур. Нагороджений орденами Червоної зірки, «Відродження Польщі».

ЗДОРОВЦОВ Олександр Іванович

*Ректор Уманського сільськогосподарського інституту ім. О. М. Горького (1973–1995)
Доктор економічних наук, професор*

Народився 28 вересня 1928 р. в с. Ільк-Кошарах Ракитянського району Белгородської області. У 1954 р. закінчив Харківський сільськогосподарський інститут ім. В. В. Докучаєва. У 1959 р. захистив кандидатську, а 1972 р. — докторську дисертації.

Працював доцентом, а потім деканом Харківського сільськогосподарського інституту. Протягом 1963–1973 рр. — проректор з навчальної роботи Кам'янець-Подільського сільськогосподарського інституту. З 1973 р. до 1995 рр. — ректор Уманського СГІ.

Під керівництвом О. І. Здоровцова створено економічний факультет. У цей період зміцніла навчально-матеріальна база інституту, збудовано навчальний корпус, житловий будинок, два гуртожитки, санаторій-профілакторій, спортивно-оздоровчу базу на березі Чорного моря, виробничі об'єкти навчально-дослідного господарства. Наукові дослідження присвячені демографічному становищу в сільській місцевості, використанню трудових ресурсів, продуктивності праці та інтенсифікації сільськогосподарського виробництва. О. І. Здоровцов створив наукову школу підготовки економічних кадрів, у межах якої було захищено 18 кандидатських і дві докторських дисертації. Автор понад 250 наукових праць, серед яких монографії і навчальні посібники.

Нагороджений орденом Дружби народів, Почесною грамотою Президії Верховної Ради України, нагрудним знаком Міністерства аграрної політики України «Знак пошани». Був удостоєний почесних звань «Заслужений працівник вищої школи Української РСР», «Заслужений професор Уманського ДАУ».

ГЕРКІЯЛ Олександр Михайлович

*Ректор Уманської сільськогосподарської академії (1995–2002)
Кандидат сільськогосподарських наук, професор*

Народився 1 лютого 1937 р. в с. Шевченковому Ульяновського району Кіровоградської області. У 1964 р. закінчив із відзнакою Уманський СГІ, у 1971 р. захистив кандидатську дисертацію. За його участі відбулося дві реорганізації навчального закладу: в 1996 р. — в Уманську сільськогосподарську академію, а в 2000 р. — Уманську державну аграрну академію. З березня 2002 до квітня 2005 р. О. М. Геркіял був координатором Центру навчання та підтримки приватних сільськогосподарських товаровиробників Черкаської області, який діяв у межах українсько-американського проекту «Підвищення дохідності приватного сектора в сільському господарстві України шляхом запровадження сільськогосподарського дорадництва». 24 жовтня 2001 р. на базі Уманської державної аграрної академії започатковано Всеукраїнський фестиваль художньої творчості серед колективів аграрних вищих навчальних закладів «Софіївські зорі».

Проводив наукові дослідження з динаміки родючості ґрунту в польовій сівозміні з тривалим застосуванням різних систем удобрення. Автор понад 140 наукових праць, співавтор підручників і навчальних посібників.

Нагороджений відзнаками Мінагрополітики України «Відмінник аграрної освіти і науки» I і II ступенів і «Знак пошани» та численними Почесними грамотами.

КОПИТКО Петро Григорович

*Ректор Уманського державного аграрного університету (2002–2008)
Доктор сільськогосподарських наук, професор*

Народився 12 березня 1939 р. в с. Долинянах Вінницької області. У 1958 р. закінчив Житомирський сільськогосподарський технікум, у 1963 р. — Уманський сільськогосподарський інститут. У 1970 р. захистив кандидатську, а 1986 р. — докторську дисертацію.

За час діяльності на посаді ректора сприяв реорганізації Уманської ДАА в Уманський державний аграрний університет.

У цей період розпочато підготовку фахівців із нових спеціальностей, створено науково-навчально-виробничий відділ університету, оновлено навчально-технічну базу, у навчальний процес упроваджено інноваційні технології.

П. Г. Копитко — керівник відомої у світі наукової школи з живлення плодоягідних рослин та оптимізації родючості ґрунту в їхніх насадженнях. Підготував шість кандидатів сільськогосподарських наук.

Автор понад 200 наукових і навчально-методичних публікацій, зокрема чотирьох монографій, трьох підручників, п'яти навчальних посібників; організатор та учасник міжнародних і вітчизняних конгресів, з'їздів, симпозіумів, конференцій з агрохімії та ґрунтознавства, землеробства, садівництва.

Нагороджений Почесною грамотою Верховної Ради України, відзнаками Мінагрополітики України «Знак пошани» і «Відмінник аграрної освіти і науки» I ступеня та Міністерства освіти і науки України «За наукові досягнення», відзнаками Академії наук вищої школи України, дипломом лауреата нагороди Ярослава Мудрого і медаллю «За успіхи в науково-педагогічній діяльності», медаллю Міжнародної академії аграрної освіти «За досягнення в науці, освіті і практиці», відомчими відзнаками та нагородами органів місцевої влади та громадських організацій.

ГОЛОВЧУК Андрій Федорович

*Ректор Уманського національного університету садівництва (2008–2012)
Доктор технічних наук, професор*

Народився 2 січня 1949 р. в с. Томашівці Уманського району Черкаської області. Навчався в Уманському технікумі механізації сільського господарства. У 1972 р. закінчив факультет механізації сільського господарства Дніпропетровського СГІ, у 1976 р. — педагогічний факультет Української СГА. У 1981 р. захистив кандидатську, а в 1992 р. — докторську дисертацію.

Із серпня 2008 р. — в. о. ректора Уманського державного аграрного університету. З грудня 2008 до 2012 р. — ректор Уманського національного університету садівництва.

За керівництва А. Ф. Головчука на посаді ректора засновано факультет лісового і садово-паркового господарства, а університет отримав статус національного.

А. Ф. Головчук має вагомі досягнення і в науковій діяльності. Він — провідний фахівець у галузі автоматичного регулювання автотракторних і комбайнових двигунів. Його наукові дослідження спрямовані на підвищення паливної економичності та екологічних показників енергетичних засобів механізації сільського виробництва. Розробив новий спосіб регулювання дизелів за димністю відпрацьованих газів, систему автоматичного регулювання відповідно до видів робіт, що виконуються машинно-тракторним агрегатом.

Автор понад 230 наукових праць, зокрема 5 підручників, 18 винаходів, електронного підручника «Трактори та автомобілі», довідника, двох термінологічних словників та інших науково-практичних посібників.

А. Ф. Головчук — член-кореспондент Української екологічної академії наук, академік Міжнародної академії технічної освіти, відмінник освіти України, заслужений діяч науки і техніки України, відмінник технічної служби України. Під його керівництвом захищено шість кандидатських дисертацій.

Нагороджений срібною і бронзовою медалями ВДНГ, почесною грамотою і трудовою відзнакою «Знак пошани» Мінагрополітики України, медалями.

